Luik ei teinud seſt kûl ühtegi wälja; agga Laas kandis kurja ommas südames.

Ühhel päwal tõstis Laas külla rahwa jures kärra, et temmal 100 rubla olla ärrawarrastud ja arwas ühhe ja teise peale, ning ütles wimaks igga ühhele wasto, et Luik ka seſt peab teadma. Kui Liso sedda kulis, lõi temma südda raskeks ja kui Luik tulli, küsſis temma, mis se jut piddi tähhendama ja kas se nenda piddi ollema? Agga Luik, kes isse holas, kassin ja rikkas mees olli, wabbandas mitme sõnnaga, et temma seſt rahhaſt ühtegi ei tea ja ilmasûta olla.

Nenda ollid mõnned näddalad mõda läinud, kui korraga kohto-sullane sisse astus ja Luike kohto ette kutsus. Kui Luik kohto ette astus, küsſis kohhus, kas temma se warras piddi ollema? ja kui ta sedda wabbandas ja walleks ajas, satis kohhus temma tubba lâbbi otsima. Otsijad tullid taggasi ja tõid selle rahha, mis nemmad Luige toast nurgast, asjade taggant, ollid ülles leidnud. Nüüd ei maksnud ennam wabbandaminne ja walleks ajaminne, seſt et rahha temma toast olli leitud. Kohhus mõistis tedda 3 aastaks wangirodo, rasked tõõd teggema ja omma patto parrandama.

Nüüd sai Laas jälle tuult hingada. Liso, kes Luike südamest armastas, ei woinud sedda ommeti mitte andeks anda, et temma kui warras olli leitud, ja Luik sedda temma eest warjanud ja ei tahtnud siis ka warga pruut ennam olla. Peale selle lippitses ja kitis Laas ennast, kui auusmees Liso ümber, kunni tedda wimaks kätte sai.

Luik widi kohhe omma paika, kus temmal otsata rasked päwad ollid. Raske tõ, waene toit, niiske korter ja waljud wallitsejad, waewasid tedda ärraräkimatta, õõd ja päwad! Et Luik agga holega omma tõõd ärra teggi ja iggas asjas sõnnakulelik olli, laskis selle ma kubberner tedda jubba 2 aasta pärrast wangist lahti. Kui ta nüüd lahti olli, ei tahtnud temma ennam omma külasse ellama minna, kus Liso ja Laas ellasid ja iggamees sõrmega temma peale näitaks. Ta wõttis ommale passi ja läks kaugele kolmandama kih-